

[Miljøministeren]

Et flertal i Skive byråd fastholdt lokalplanforslaget, idet flertallet har lagt afgørende vægt på de beskæftigelsesmæssige forhold – herunder, at en tilladelse til udvidelse af møbelfabrikken vil kunne fastholde og måske øge beskæftigelsen i kommunen.

I forbindelse med mere komplicerede sager er det praksis, at styrelsen som et led i sagsbehandlingen besigtiger området og bliver orienteret om sagen af kommunen. Det er også sket i denne sag.

På denne baggrund godkendte planstyrelsen § 15-rammetillægget. Styrelsen lagde herved vægt på, at der er tale om et lokalt anliggende. Styrelsen fandt det således ikke rigtigt i det foreliggende tilfælde at gå imod den lokale planlægningsmyndighed, som fandt udtryk i et flertal i byrådet.«

Redegørelsen for planstyrelsens behandling af sagen giver mig ikke anledning til bemærkninger.

Spm. nr. S 187

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (1/11 84) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren være indstillet på, at der skaffes midler til veje til at videreføre de opgaver, som bl.a. de langtidsledige i et seriøst samarbejde mellem bevilgende myndigheder, arbejdsanvisningen og museer bistår med, for derigennem at tage vare på Danmarks kulturelle værdier?«

Begrundelse

Det er ikke alene et personligt tab for de langtidsledige, hvis de ikke får mulighed for at fortsætte deres arbejde på museerne, men også kulturelle værdier vil komme til at lide under det, hvad spørgeren finder er urimeligt.

Der henvises i øvrigt til kommentar af museumsinspektør Niels Ventegodt i Politiken den 31. oktober 1984.

Foreløbigt svar (6/11 84):

Ministeren for kulturelle anliggender (Tom Høyem, fg.):

Besvarelsen af det stillede spørgsmål kræver en række nærmere undersøgelser, som straks vil blive iværksat.

Resultatet af disse undersøgelser vil imidlertid ikke kunne foreligge inden for den frist, der er fastsat for besvarelsen af spørgsmålet.

Så snart de nødvendige undersøgelser er gennemført, vil spørgsmålet blive besvaret.

Spm. nr. S 188

Til *arbejdsministeren* (31/10 84) af:

Jette Thomsen (KF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om arbejdsløshedsforsikringssystemet i Norge og Sverige, især for så vidt angår ydelsesniveau i procent i forhold til hidtidig indtægt og ydelsesperioden?«

Begrundelse

Arbejdsløshedsforsikringssystemet har igennem længere tid været genstand for debat, i hvilken der bl.a. har været rejst kritik mod dagpengeniveauet i forbindelse med de ændringer, der blev gennemført i efteråret 1982. Senest har ydelsesperioden været genstand for debat på grund af planerne om ændringerne i arbejdstilbudsordningen.

For at sætte denne debat i det rette perspektiv vil det være gavnligt at få oplyst, hvordan dagpengeniveauet og ydelsesperioden er fastlagt i Norge og Sverige, med henblik på en sammenligning med de danske forhold.

Svar (6/11 84):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Arbejdsløshedsforsikringsordningerne i Danmark, Norge og Sverige har såvel lighedspunkter som forskelle. Fælles er især, at ordningerne i alle tre lande finansieres ved bidrag fra arbejdsgivere, arbejdstagere og staten, og at en dagpengemodtager skal være tilmeldt arbejdsformidlingen som arbejdssøgende.

Norge.

Arbejdsløshedsforsikring er obligatorisk og inkorporeret i »folketrykssystemet«. Ret til dagpenge har en person, der har været arbejdsløs i tre af de sidste 10 dage, søndage medregnet, og som i det sidste år har haft en gennemsnitlig indtægt på mindst 75 pct. af folketrygdens grundbeløb.